

20 de març: UN DRET I UN DEURE

S'apropa el 20 de març, dia en què s'elegirà el Parlament de Catalunya, de quin Parlament en sortiran el President i el Govern definitius de la Generalitat.

Aquest 20 de març és un dia molt important per Catalunya. És la primera aplicació del recent aprovat Estatut: recuperar les institucions del nostre país.

Es diu que la gent està cansada de tantes eleccions. Es diu també que quantes més eleccions pitjor anem. És cert que les coses no van bé, però no és veritat que en tinguin la culpa les eleccions. És necessari reestructurar el País, elegint la gent que han de dirigir les noves institucions. El fet d'haver passat molts anys sense eleccions és la causa de què ara s'hagin de repetir sovint. Però les eleccions no són causa ni de la crisi econòmica, ni de la inseguretat ciutadana, ni de l'atur. Les causes de tot això arrenquen de més lluny.

En un any haurem tingut tres eleccions: legislatives, municipals i ara Parlament, i un referèndum (l'Estatut). Són moltes les consultes electorals, quan no s'hi està acostumat. A Suïssa, el país més ben organitzat del món, en fan moltes més cada any; coses petites les resolen per consulta popular electoral.

Les quatre eleccions han estat molt importants. Primer es varen elegir els Parlamentaris que havien de representar-nos a les Corts (Congrés i Senat) de Madrid. Després la gent que havia de regir els nostres Ajuntaments. Més tard vàrem referendar l'Estatut de Catalunya, l'eina imprescindible per assolir el nostre autogovern i la recuperació de les institucions catalanes.

I ara és arribada l'hora de portar els homes i dones de les nostres comarques que hauran de governar Catalunya.

És evident la importància d'aquestes consultes electorals i aquesta vegada, el proper 20 de març, ho és molt més; és transcendental.

Els catalans hem arribat a la nostra autonomia admirats per tots els espanyols pel seny i seriositat amb què s'ha portat aquest procés autonòmic. I ara hem de demostrar, una vegada més, que fem les coses bé. I fer les coses bé, en aquesta avinentesa, vol dir anar a votar.

Tothom està neguitós per saber quin govern tindrem, qui serà el nou President del Generalitat, qui dominarà la majoria del Parlament de Catalunya...

Sens dubte és importantíssim el resultat. Catalunya agafarà un ritme o un altre segons sigui aquest resultat electoral; segons sigui i qui hi hagi al nou govern.

Però és molt més important que aquest Govern, aquest Parlament, sigui portat al poder per una votació massiva dels catalans. Sigui quin sigui el resultat, el més fonamental és que la participació sigui molt elevada.

El nou Govern té una gran tasca a fer, i de molt compromís. Cal que sigui un govern enfortit per un vot massiu per poder reclamar del Govern Central de l'Estat Espanyol un ràpid i complet traspàs de funcions, per tal que autogovernar-se Catalunya sigui un fet i no una il·lusió.

La presentació de candidatures no ha estat afortunada, no ha pas donat una prova de maduresa política. Més de cinquanta llistes amb més de 2.000 candidats per cobrir els 135 escons del Parlament, només serveix per desorientar a la gent.

En realitat i pesi a qui pesi, únicament són quatre els partits amb possibilitats de tenir una votació important

(UCD, Convergència, Socialistes i Comunistes). I d'aquests només dos tenen possibilitats d'èxit per obtenir la Presidència de la Generalitat: en Jordi Pujol per Convergència, o en Joan Reventós pels Socialistes.

El que té a molta gent intranquil·la en aquests moments és saber quins pactes donaran a qui la Presidència. Fins ara solament s'han dit dues coses clares: Que cap partit té fets pactes preelectorals i que Convergència ha declarat que no participarà en cap pacte on hi hagin els comunistes.

Queda, per tant, la incertesa del que pot passar. La campanya electoral, clarificarà posicions en conèixer els diferents programes de govern dels principals quatre partits. I després els resultats obtinguts portaran a la negociació a fi d'arribar a enteses que facin possible un govern que, valgui la redundància, pugui fer Catalunya governable.

Les enquestes pre-campanya assenyalen que el tema que té més preocupat a l'electorat català és la crisi econòmica. Això vol dir que la gent anirà a votar pensant en quina és la millor opció perquè l'economia de Catalunya pugui reeixir. En quina és la millor opció per evitar l'atur; en quina és la millor opció perquè les empreses tornin a invertir; en quina és la millor opció perquè puguin millorar els serveis.

Però, repeteixo, el més important d'aquesta consulta electoral és que la gent vagi massivament a votar. Aquesta vegada no hi val quedar-se a casa amb l'excusa de dir que com que les coses no van bé, no es va a votar. El que es queda a casa sense anar a votar, és el que de veritat ajuda a que les coses no vagin bé.

Els catalans hem de donar, una vegada més, prova de la nostra capacitat i seny, per saber què ens juguem en aquesta elecció.

L'article 23 de la Constitució diu que tot ciutadà té dret al vot. No diu que és un deure perquè el vot és lliure, però el 20 de març, la consciència de tots els catalans ens ha de dir que tenim un deure: anar a votar. Ens juguem el ser o no ser de Catalunya

JAUME CASADEMONT I PERAFITA
Senador per Girona

ESPINET

CINE - PUB - SNACK BAR

***

Carrer Ponent, 20 - Telèf: 42 06 93
ANGLÈS